

[J. S. Foget.]

Forklaringer angaaende Entreprisen, og derefter har man fuldkommen standset dette Spørgsmaal og har nægtet det videre Fremme. Det er ikke undersøgt, og der er intet konstateret i saa Henseende. Det ærede Medlem siger, at Udvalget har handlet ubegavet. Ja, jeg indrømmer, at jeg synes, en vis Del af Udvalget har handlet ubegavet, men jeg maa sige, at den anden Del af Udvalget har handlet i høj Grad begavet — hvem der har handlet hvorledes, maa det ærede Medlem selv bedømme. Det ærede Medlem Hr. Pürschel siger, at Spørgsmaalet er, om det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen er skyldig eller ikke skyldig. Hvad skal man da føre Sagen videre for? det maa jo være en fuldkommen Begrebsforvirring. Det ærede Medlem sagde, at man kunde tænke sig, at der ved disse fortsatte Udleveringer kunde skabes skiftende politisk Flertal inden for Tinget. Ja, gennem saadanne Udtalelser har det ærede Medlem Hr. Pürschel netop understreget og konstateret, at dette Spørgsmaal er blevet til et politisk Spørgsmaal og intet har med Jura at gøre længere. Det ærede Medlem siger i samme Aandedræt: men det maa ikke skabe Præcedens. Nej, jeg tænker heller ikke, det ærede Medlem vilde udsætte sig for noget lignende, og som Følge deraf skal det ikke skabe Præcedens; for et Medlem af Det konservative Folkeparti kunde komme til at sige noget lignende, og man vil ikke udsætte sig for, at det samme skulde ske med ham.

Jeg vil gerne præcisere over for Justitsministeren og over for det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch m. fl. Dagsordenens Udtryk: „Tinget opfordrer Justitsministeren til at foranledige . . .“. Altsaa, det er en Beslutning, der forelægges Tinget til Vedtagelse og ikke den højtærede Justitsminister. Vi anmoder gennem Dagsordenen Tinget om at vedtage, at man retter en Henvendelse til Justitsministeren. Det kan Justitsministeren da virkelig ikke sætte sig imod, og jeg kan heller ikke indse, det i nogen Maade kan berøre Justitsministeren. Maaske kan det være ret ubehageligt, det skal jeg ikke blandé mig i, men Spørgsmaalet her er, om Tinget vil vedtage at rette en Henvendelse eller ikke, og det vedrører da ikke Justitsministeren personlig.

Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen udtalte, at min Tale hørte ikke hjemme her, og det ærede Medlem kunde ikke forstaa, hvorfor jeg var saa ivrig for ikke at faa Sagen for Domstolene. Jeg skal sige det

ærede Medlem, at det var en Partifælle af det ærede Medlem, saa vidt jeg husker, der forleden sagde, at Statsbudgettet kunde ikke holde til at trykke Tingets Akter. Jeg kunde jo tænke mig, at man sparede de Penge, som det koster at føre Sagen videre, da det efter min Mening ikke er nogen Nytte til at fortsætte og man meget hellere maatte gaa over til det, som er Sagens Kærne, den at faa de Mennesker væk fra Administrationen, som hidtil har administreret paa den Maade, som Bevisførelsen har konstateret.

Det ærede Medlem Hr. Thomas Pedersen udtalte, at det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen var en lidet tiltalende Personlighed, og at han var kommet for langt ud, og endvidere sagde han, at man ikke skulde være alt for bange for Kammeratægteskab. Det er sikkert en erfaren Mand, der har udtalt sig her, saa Tingets Medlemmer maa skrive sig det bag Øret.

Jeg vil meget gerne have Lov til at stille et enkelt Spørgsmaal. Hvem det skal stilles til, er jeg ikke ganske klar over, og jeg stiller det derfor til Tinget. Er det Meningen, at det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen fortsat selv skal betale Omkostningerne, som han hidtil har gjort det, er det Meningen, at det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen fortsat skal spille sin Tid paa denne Forfølgelse fra politiske Modstandere? Er det Meningen, at man vil udsætte ham for disse økonomiske Ofre, eller vil man betale de Udgifter, han hidtil har haft, og betale de fremtidige Udgifter?

I denne Sag er fremført Bevis efter Bevis, men ærede Medlemmer af dette Ting har ikke villet sætte sig ind i, hvorledes Sagen ligger. Ærede Medlemmer skal i Dag tage Stilling til, om man vil udlevere en Kollega eller ej, uden i Forvejen at ville sætte sig ind i, hvad det er for et Spørgsmaal, Udleveringen vedrører. Sagen er rejst for at faa undersøgt visse Forhold. Disse Forhold er delvis undersøgt, ikke fuldkomment. Landbrugsministeriet har grebet ind i Sagen, alt foreligger bevist for Offentligheden, tilbage staar kun en haarfin juridisk Bedømmelse af, om der er faldet en Ytring, som man kan hænge det ærede Medlem op paa. Statsadvokaten udtaler, at der allerhøjest kan være Tvivl om et enkelt Punkt, Resten mener han ligger inden for Ytringsfriheden, altsaa sidder ærede Medlemmer her og tænker: Bare nu dette lille Punkt vil holde, for ellers er det jo rigtignok skammeligt, at vi gik med til Udleveringen for anden Gang!